

"ORTHODOXY AND THE REST OF THE WORLD"

An Alternative to Buzz Words and Fuzzy Concepts

I. Introduction:

I'll not comment on specific "cases" described in your brochure and which you've discussed earlier today. Rather, I want to make some observations on the general background of our inter-communal relationships--or the lack of them--and show how often--too often!--we substitute cliches for meaningful terms, and that our penchant for cliches clouds our minds and yields to passion instead of reason. Buzz words reign supreme, and the fuzzier they are, the more influential they become. Semantic confusion leads to silliness profusion--and worse...to ideological delusion.

II. Significance of Words:

before and after שמ"ע... purify lips...

ה' שפתי תפתח ופי יגיד תהילתך...נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה

Rambam: whole first chapter of *Guide*... So: Examples...

III. Buzz Words:

A. **Segregation:** The bane of the early Day School movement...Wrong, but...Ludwig Lewisohn: *se-greg*=out of flock...(So: *discrimination*)...

B. **Judgmental:** Prof. David Gelerenter, in his *Drawing Life*: before 1960's, word never pejorative, now rarely used otherwise..."A society whose citizens were *not* judgmental would be a society without justice."

C. **Tolerance:** I've been arguing for tolerance for long time--CJHV concentrating on tolerance --but that's for us Orthodox, who have been excessively intolerant... But Gelerenter: "Transcendental tolerance "--you can tell quality of a society by what it does/does not tolerate...Tolerance should never "trump the principles of justice and common decency"...In attacking the arrogance of the intellectual class--editors, journalists, academicians--, Gelerenter says: "In their world, tolerance is a cardinal virtue. In fact, it comes pretty close to being the only virtue." In other words, it's a buzz word. And a fuzzy one at that

D. Pluralism:

- * w egalitarianism--the new catechism of Reform/Conservative--replacing שמע and עשרת הדברות...
- * what they mean by it: form of relativism ...
- * is there any value to Pluralism? Yes: political...racial...halakhic....religious (in sense of civility/tolerance/freedom of worship)
- * is not only way of wrangling legitimacy from State of Israel and even Orthodoxy, but also: subtle legitimization of contemporary societal mores--with all their permissiveness, hedonism, materialism, licentiousness--all this sanctified as "pluralism."
- * This is probably more grievous sin than the political/economic pressure to force recognition as a legitimate Jewish-religious expression. Zeide--
פר' נצבים--וותראו את שקוציהם ואת גלליהם עץ ואבן כסף וזהב אשר
עמהם פן יש בכם איש או אשה או משפחה או שבט אשר לבבו פנה היום
מעם ה' אלקינו ללכת לעבד את אלהי הגוים ההם פן יש בכם שרש פרה
ראש ולענה.

E. Recognition-I:

- * First--consider how damaging and misleading is the non-Orthodox use of the term: they have convinced the world that when we do not "recognize" their rabbis as authentic רבנים\פוסקים that we are refusing to recognize all non-Orthodox as Jews!!
- * But more important for us: This is *our* buzz word, and is it fuzzy!
- * of course it is meaningful...can never recognize anti-halakhic "streams" as legitimate exponents Judaism. ... Would never daven in Reform Temple, and have never done so in Conservative temple either... other examples...
- * But can be horrendously overdone. Heard of one of our Musmakhim who refused pay sick call on Conservative rabbi in hospital; with heart-attack because of "recognition"...
- * There are no absolutes in matters of public policy! When "recognition" comes into conflict with concept and needs of כלל ישראל, then the needs of the total community trump the fear of recognition...

* Gerer Rebbe: פרשת התשובה precedes אתם נצבים. Why? To teach that you can't begin to talk about תשובה unless you already feel for the totality of כלל ישראל which includes אתם נצבים היום כלכם לפני ה' אלקיכם ראשיכם שבטיכם זקניכם ושטריכם כל איש ישראל טפכם נשיכם וגרך אשר בקרב מחניך מחטב.... עציך עד שאב מימך

F. Recognition-II: Further thoughts--

Orthodoxy, now caught in the terrible vise between full loyalty to Halakha and the specter of total disintegration of כלל ישראל must and can take certain steps to find way out of dilemma. Where possible, must opt for a בדיעבד when a לכתחילה proves destructive to the wholeness of כלל ישראל.

Let me give two such examples of where the Halakha permits בדיעבד instead of insisting upon לכתחילה. The first concerns the Kashrut of a *Sefer Torah*:

(מנחות ל.) נזדמנה לו תיבה בת חמש אותיות, לא יכתוב שתים בתוך הדף ושלוש חוץ לדף, אלא שלש בתוך הדף ושתיים חוץ לדף

תרומת הדשן חלק ב (פסקים וכתבים) סימן צג: ואשר שאלת על הס"ת שנמצא בה בכמה מקומות שכותבין חוץ לדף שלש אותיות מתיבה גדולה בת שבעה או בת שמונה, וגם לפעמים מתיבה בת חמש אי שרי לקרות בה? נראה דאין להקפיד בדיעבד, שכבר נכתבה הס"ת אפי' בתיבה בת חמש דלכ"ע לא יכתוב. דהגמ' וכל החיבורים כתבו בלשון לא יכתוב, ולא קאמר לא יהיו כתובים, משמע דדוקא אסופר קאי שלכתחילה לא יכתוב כך, ואם היינו מונעין לקרות בה אפי' כשיש אחרת כשירה, היינו פוגמים את זאת והוי כמו דיעבד. כדאיתא ביומא פרק בא לו דפריך: ונייתי ס"ת אחריני, א"ר הונא משום פגמו של ראשון, וה"נ אם לא יקרא בה כלל הוי פגם...

Now, Zohar teaches that ישראל ואורייתא חד הוא, so the people of Israel constitute, at the very least, a ספר תורה, and just as in the latter we are permitted to turn a בדיעבד into a מחוץ לדף so as not to defame a ספר תורה, even though some of its words are מחוץ לדף, so when it comes to our people we are permitted to accept those who are מחוץ לדף --who deviate from the norms--even though ideally they are only in the category of בדיעבד.

The second example is from the laws relating to the "chained woman," the עגונה:

שו"ת שבות יעקב ח"ג סי' קי--לכאורה הי' נ"ל מקו' להתי' האי אתתא בלי שום עדות כלל המסיחין לפ"ת שהעלהו מן המים והכירהו כיון שנתברר בבירור גמור שנשכ' במים שאין להם סוף ומסקינן בש"ס דיבמות פ' האש' בתר' דף קכ"א ע"ב מ"ס שאל"ס אשתו אסורה ל"ש איניש דעלמ' ול"ש צורבא מרבנן דיבעד אין לכתחל' לא וכן שם ע"ב אמר ר' אשי ש"מ הא דאמרי רבנן מ"י שאל"ס אשתו אסור' ה"מ לכתחלה אבל אי נסיב לא מפקינן מינה וכן הסכמת כל הפוסקים אחד מהם לא נעדר כמבואר בדיני עגונה וכיון דזכינו לדין בדיעבד מותר וכבר מבואר בפוסקים ראשונים ואחרונים כמה פעמים וכ"כ התוס' להדיא פ"ב דכתוב' דף כ"א ד"ה הא אמר רב פפא ובפסקי מהרא"י סימן ק"ץ ובתשובת פרח מטה אהרן ח' ב' ס"ס ק"א ובתורת חסאת סוף כלל י"ז דין ד' ח"ל ובשעת הדחק כגון שנאכסן בבית הנכרי כדעב' דמי עכ"ל וא"כ כל מה שמותר בדיעבד מתירין בשעת הדחק אפילו לכתחלה ואין מקום לבעל דין לחלוק ולומר' הלא כל עגונה דאיתתא מקרי שעת הדחק ואפ"ה אסרו חכמים משאל"ס לכתחלה, אי משום הא לא תברא כלל דודאי חילוק ידענו כמבואר להדיא בספר חלקת מחוקק סימן י"ז ס"ק ל"א ובתשובת מ"ב סימן מ"ז שכתבו ח"ל כי גם בעיגון אין כל העגונות שוות כי אשה זקנה שאין רדופה לינשא אין צריך להקל לסמוך על דברי היחיד ובפרט היכי שמצפין על עדות אחרים שיבואו עוד בזמן קרוב אשר תוכל להנשא על פיהם ולפעמים היכי שעגונה ילדה ורדופה להנשא יש לחוש פן תצא לתרבות רע ואם לא ניקל כדברי היחיד אין תרופה לעגון שלה ע"י עדות אחרים זה מקרי שעת הדחק עכ"ל א"כ בנדון שלפנינו שהיא עגונה רפה בשנים ואין תקוה לעדות אחרים יש לסמוך להתירה לכתחלה ואין לפקפק על התירא דא

By analogy, we are nationally--throughout the world--in the state of true emergency. And if we refrain from treating the בדיעבד as a לכתחילה, we will bear the responsibility of, ח"ו, an irreparable breach in the unity of Israel for generations without end. In effect, there will be two parts of the people of Israel who will treat each other as permanent עגונות--similar, friendly, indistinguishable from each other, but unable to marry each other--forever...and therefore in a perpetual state of alienation, hostility, and hatred.

So, Orthodox leadership must give way on the לכתחילה in order to preserve the primacy of both the Halakha and the integrity of ישראל. And at the same time, we must drive and drive hard to exact from the non-Orthodox that they do no less than we in sacrificing for ישראל by yielding on their rabbinic autonomy, denominational equality, or institutional pride--all for the sake of future interrelations of our people and שלום על ישראל.